

at denne atter kan tage Sagen under Overveielse. Tiltræder Magistraten ikke Borgerrepræsentaniskabets Beslutning, da opnaaes ingen ny Bestemmelse.

§ 18.

Anordningen af 1ste Januar 1840 og øvrige om Communens Anliggender udgivne Anordninger og Lovbestemmelser forblibe i Kraft, forsaavidt de ikke ere forandrede ved nærværende Lov.

Nærværende Lov træder i Kraft samtidigen med den Vedtægt, som forinden bliver at udarbejde og vedtage af den nuværende Communalbestyrelse og at stadfæste af Indenrigsministeren, paa den Tid, denne bestemmer og nærmere bekendtgjør.

§ 19.

Naar denne Lov træder i Kraft, afgaae Borgermestrene og Raadmændene — dog at de skulle være pligtige at vedblive deres Forretninger, indtil de nye Valg ere foretagne og stadfæstede af Kongen. Forsaavidt de Afgaaede ikke vælges paany, eller deres Stilling undergaaer saadanne Forandringer, at nogen af dem ei er villig til at modtage Valget, er deres Ret til Pension, og, forsaavidt de tidligere ere valgte paa Aaremaal, den derved dem for den tilbagestaaende Tid hjemlede Indtægt dem forbeholdt. Forsaavidt de øvrige communale Embedsmand og Betjente ikke ifølge denne Lovs Gjennemførelse affædiges med Forbehold af den Pension, hvortil de nu maatte være berettigede, skulle de i intet Tilfælde kunne undergaae nogen Formindskelse af deres nuværende Indtægter.

Notiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Trangen til en bedre Ordning af Bestyrelsen for Kjøbenhavns Commune har længe været følt, og navnlig have de store Fordringer, som de senere Aars Forhold have stillet til Communalbestyrelsens Virksomhed, ladet Manglerne ved dens Indretning stærkere frem-

træde. Denne Erkjendelse er ogsaa tilfulde bleven deelt saavel af selve Communalbestyrelsens tvende Afdelinger som af Regjeringen. Da de Forsøg, der have været gjorte paa Tilveiebringelsen af en almindelig Communallov, ikke førte til Maalet, blev det efterhaanden anseet rettest at afhjælpe de meest iøinefaldende Mangler ved særlige mindre omfattende Love. Efterat dette var lykkedes for Landcommunerne ved Vedkommende ved Lov af 22de Marts 1855, jvf. Lov af 10de Marts 1852, hvorimod det med Hensyn til Kjøbstæderne den sidste Rigsdag forelagte Lovudkast ei blev gennemført, erkjendte Regjeringen Nødvendigheden af ogsaa at foretage en Omorganisation af Communalbestyrelsen for Hovedstaden, hvor den communale Valgret og Valgbarhed imidlertid havde erholdt en betydelig Udvidelse ved Lov af 14de April 1855, og hvad Indenrigsministeren deraf foreløbigen udtalte paa Rigsdagen i Marts 1855, er blevet tiltraadt af Communalbestyrelsens tvende Afdelinger, som i Skrivelser af 14de og 25de Mai s. A. have andraget paa, at Regjeringen vilde udarbejde et dertil sigtende Lovudkast og derover indhente Communalbestyrelsens Erklæring.

J sit paa disse Skrivelser afgivne Svær af 22de Juni s. A. (Departementstidenden s. 1855 p. 545 ff.) udtalte Indenrigsministeren sine foreløbige Anskuelser om, hvad der i saa Henseende maatte være at gjøre. Han søgte Hovedsæilen ved den bestaaende Indretning i Mangelen af en samlet executiv Autoritet, som kan handle paa Communens Begne med Genhed, Kraft og Hurtighed, idet mange af de vigtigste Anliggender ere henlagte til særskilte Autoriteter, og selv ved de Magistraten og Borgerrepræsentanterne umiddelbart undergivne Sager Beslutning og Forvaltning ere sammenblandede paa en lammende Maade, ligesom den i Forvaltningen overalt gennemførte collegiale Forhandling er til stor Hinder for Forretningernes gode og kraftige Fremme. Han foreslog derfor under den egentlige Communalbestyrelse at forene de Anliggender, som væsentligen vedkomme Communen, ved klare Bestemmelser at fastsætte Borgerrepræsentationens og Magistratens Besøielser, og i den Magi-